

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 8.
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Ne frankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne nvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 8.
Naročnina znaša za avstro-ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.80
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28.—
za vse druge dežele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inzerate) se plačuje od četrstopne peti vrste po 12 h, za večkratni natis primeren popust.
Posamezna štev. stane 10 h.

Št. 291.

Telefonska številka 65.

Celje, v četrtek, 22. decembra 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

O našem narodnem časopisju ob novem letu.

Piše dr. V. K.

Dobil sem mnogo dopisov, naj kot politik bodisi na shodu ali v dopisu v tem važnem času zavzamem stališče nasproti spodnještajerski slovenski javnosti glede dogodkov pri našem časništvu. Prazniki so pred durmi, tudi Novo leto; ni mi mogoče o tem vprašanju, ki je seveda nujno, govoriti pravočasno na javnem shodu, ker bi prišlo poročilo nekoliko pozno v javnost, naročniki našega časništva pa ne morejo več čakati. Kaj bode kdo naročil po Novem letu, mora si biti v malo dneh ali urah na jasnem. Če se torej na moje mnenje polaga kakoršna koli važnost, dovolim si svojim čislanim prijateljem tem potom sporočiti nekoliko mislij o dolžnostih slov. narodnjaka glede časništva.

Sklep, da se združita z Novim letom »Narodni Dnevnik« in »Slovenski Narod«, gotovo ni bil nepremišljen. Če se je to sklenilo, morali so biti za to razlogi. To nam naši prijatelji lahko verujejo. Nemci in mariborski duhovniki se v svojem časopisju navidezno naslanjajo na tem sklepu, češ, s tem se je izkazala Narodna stranka kot — premagana. Ali so imeli spodnještajerski Nemci že svoj dnevnik, ne 2 leti, vsaj 2 tedna? Ali se je mogoča slovenska klerikalna stranka povzpela sploh do misli, da bi mogla izdajati slovenski klerikalni dnevnik za Štajersko? Niti eni niti drugi ne morejo o tem niti sanjati. Mi Narodna stranka pa o štajerskem narodnem in naprednem dnevniku nismo samo sanjali, 2 leti smo ga častno izdajali. Ponosni smo še danes na duševno višino, na kateri je stal naš »Narodni Dnevnik«, ki je v mnogih odličnih narodnih vprašanjih bil v slovenski politiki vodilen in merodajen. Hvala žni smo našim »sotrudnikom in zlasti našima neumornima urednikoma, ki sta kljub »obmejni justici« prenašala vse žrtve za svoj list nasproti nemškemu in klerikalnemu furorju. Čast tudi našim požrtvovalnim naročnikom in podpornikom, med katerimi nismo našli po večini onih, ki bi po svojih močeh lahko žrtvovali, ampak po večini naše prijatelje, ki so sebi in rodbini — od ust pritrgovali. Delo, katero je opravilo naše narodno časopisje zadnja leta na Štajerskem, je neizbrisno. Našega dela nam ni žal in nam ga ne bode žal. Ali bi ne mogli naprej? Ali nam je treba prenašati očitani Nemcev in prijateljev klerikalcev, da smo »v bankerotu«? Naši prijatelji naj nam v tem oziru zaupajo. V našem težkem političnem boju so nam klerikalci in Nemci že pogostoma priznali, da naša taktika ni bila slaba, da smo nasprotno ravno isti imeli mnogokrat zahvaliti znatne uspehe.

V obstoječih političnih razmerah jaz niti trenutek ne dvomim, da je bila združitev »Slov. Naroda« in »Nar. Dnevnika« taktično zelo na mestu. Če se vsi naročniki »Narodnega Dnevnika« naročijo z Novim letom na »Slov. Narod« in če bode štajersko uredništvo »Slov. Naroda«, ki ostane v tesni stiki z našo strankino organizacijo, storilo svojo dolžnost, tedaj nismo stvarno nič izgubili, ampak pridobili, Nemci in klerikalci pa naj gledajo, kako pridejo pri našem »bankerotu« na svoj račun. Povdarjati pa moram, da smatram za moralčno dolžnost in tudi kot korist naše Narodne stranke, skrbeti v prihodnjih dneh ne s pasivnostjo, ampak z vneto in agitacijo za obilo naročevanje »Slov. Naroda« mesto »Narodnega Dnevnika«.

Toda slovenski kmet in delavec po večini ne bere dnevnika, naj se imenuje kakor koli. Kakor skale v sredi razburkanega morja stoji raztreseni po celi Spodnji Štajerski neupogljivi naročniki našega tednika »Narodnega Lista«. Kot pregnanec se je moral pred domačo slepoto in dobičkarijo umakniti ob početku izhajanja izven Štajerske v Krško, V Celju ga v takratnih razmerah — proti gotovemu plačilu niso upali tiskati. Danes stoji pred nami trden in udomačen kot domačin, ki se ne da izgnati. Priznati moram, da je trpel zadnje leto na vsebini na korist »Dnevnika«, tudi v tem oziru se more pričakovati le ugodne spremembe. Naš »Narodni List« ostane in mora ostati naš ljubljeneč, punčica v očesu Narodne stranke, manjkati ne sme v nobeni zavedni narodni hiši, manjkati ne sme niti slovenski zavod niti slovenski obrtnik, ki bi ne privoščil temu zaščitniku narodne ideje majhne podpore tudi v obliki plačane objave tekom leta. Kakor se klerikalna stranka bori za vsakega posameznega naročnika »Slov. Gospodarja«, tako naj ve-

lja agitacija pravih narodnjakov naročevanju tega pravega ljudskega lista.

Žalibog je pa pri nas udomačena zla navada, da Slovenci skoro bolj in z manjšo nevoljo podpirajo nam sovražno nemško časopisje nego slovensko. Poglejte si n. pr. le slovenske odjemalce »Tagesspost«! In vendar imamo v novejšem času na Slovenskem nemško pisani list »Südsteirische Volks-Stimme« v Celju, katerega bi morali Slovenci, če že nemške liste naročajo, v prvi vrsti upoštevati. List se neustrašeno bori zoper nedostatke v našem javnem življenju, zoper katere se tudi slovensko časopisje desetletja ljuto pritožuje. Ako bomo rajši podpirali nemške liste, ki zagovarjajo polivanje Slovencev s tinto, ali one, ki se borijo zoper pijavice, ki izsesavajo vse ljudstvo brez razločka narodnosti? Če upoštevamo nemško pisano časopisje, okleniti se moramo le onega, ki hoče mir med obema narodoma dežele in ne uničenje Slovencev. Mirno torej lahko priporočamo pristašem, ki tudi nemški čitajo, le »Südsteirische Volks-Stimme« v Celju, ki se tiska v slovenski tiskarni in ki noče in ne — sme škodovati slovenskim interesom.

Vsled vsestranskih pozivov sem torej v teh vrsticah povedal svoje mnenje o vprašanju našega časopisja. Smatral sem to za svojo dolžnost. Pozivam pa tudi vse prijatelje, da se zavedajo važnosti zadnjih dni leta za časniška podjetja. Dnevi do Novega leta so bojni dnevi, katerih ne sme prespati nobena stranka, ki si je v svesti, da je njeno časopisje njeno glavno orožje.

Politični odsevi.

Šusteršič bi rad postal minister! — Bodoči avstrijski kabinet. — Po angleških volitvah.

Splitska »Svoboda«, glasilo drž. posl. dr. Smolaka, piše o zadnjih dogodkih v avstrijski poslanski zbornici sledeče: Za začasni proračun so glasovali od nacionalnih strank vsi Nemci, Poljaki, Rumuni in skoro vsi prisotni Jugoslovani obeh klubov. Proti dovolitvi začasnega proračuna za tri mesece so glasovali s socialisti vsi Čehi, liberalni Italjani in nekaj svobodomislelnih Jugoslovancev, dočim so se klerikalni Italjani od glasovanja popolnoma odstranili. Sprememba v dosedanjem stanju večine je v toliko nastala, ker se večina Italjanov, razočarana in zapuščena glede vseučilišnega vprašanja od vlade in Nemcev, ni hotela pridružiti svojim dosedanjim zaveznikom. Na drugi strani pa so zapustili Jugoslovani svoje d. sedanje češke zaveznike in glasovali po željah vlade. Osobito nagel je bil preobrat pri Slovencih v Šusteršičevem klubu. Pred glasovanjem je posl. Korošec v imenu slov. klerikalcev podal izjavo, da glasujejo za začasni proračun, ne sicer zaradi tega, da bi bili na uslugo odstopajoči vladi temveč za to, da zadostijo državni potrebi in prepričijo vladu § 14., katerega bi sicer ministerstvo porabilo, ako ti se mu ne dovolil začasni proračun. Komaj deset dni poprej pa je izjavil posl. Verstovšek ravno nasprotno, da če glasovati proti proračunu. Takrat ta gospod ni prav ni mislil na državne potrebe in nevarnost § 14. No — poreče kdo, da je uplival na preobrat pri Šusteršičjancih odstop Bienenrthovega kabineta. Prej so hoteli(?) vreči Bienenrtha in zato niso mogli dovoliti proračuna; sedaj je Bienenrth navidezno padel in razlog opozicije z njim. Ali niti tako ne morejo opravičiti slovenski klerikalci svojega naglega obrata na desno, ker je isti dr. Korošec pred dvema dnevoma, to je po Bienenrthovem padcu, izjavil v (židovskem!) listu »Zeit«, da bodo slovenski klerikalci glasovali proti začasnemu proračunu. Torej ni vplival padec Bienenrthovega kabineta na »divje opozicijske duhove« v slovenskem klubu tako, da so postali nenkrat krotki, temveč nekaj povsem drugega. Kaj je to, za to večina Šusteršičevih soldatov tudi ne vpraša, ker se je naučila slepo pokoravati komandi. Šusteršič hoče postati minister: to je cela njegova politika in krščanstvo. Danes ali včeraj mu je kdo od ministrov pošepetal v kuloarijih: morate glasovati pro — in on je čimpreje polizal, kar je včeraj pljunil in dal »befel«, da se glasuje za proračun. — Priobčili smo te vrstice iz splitskega lista, da vidijo naši ljudje, zakaj se dr. Krek krega po »Slovincu«, da nekateri klerikalci berejo tudi napredno časopisje. Pri takem postopanju v parlamentu prihajajo morda celo največjim backom med klerikalci čudne misli, zlasti če se spominjajo, da

so lani klerikalci še na sramotnejši način pomagali vladi z luže. Pri tem je tudi umljivo, da zahteva Krek slepo pokorščino Šusteršiču in molk o »taktičnih razlogih klerikalnega postopanja. Kajti lepo bi res ne bilo, če bi zvedeli vsi ljudje, da ribniški prerok ne išče na Dunaju nič drugega ko »ekscelenc« in — ministersko penzijo. Ta dobri in mili narod pa naj strada in poginja — kaj to mari duhovnikom in klerikalnim, samo po denarju hlepečim politikom?

Kakšen bo bodoči avstrijski kabinet? »Pester Lloyd« priobčuje v svojem dunajskem dopisu nekatere, deloma že znane podrobnosti o morebitni sestavi novega ministerstva. Do sestave ne pride pred Novim letom; čaka se, kako potečejo češko-nemške pravne konference, ki se po Novem letu zopet snidejo v Pragi. (Pravzaprav bi ne bilo tega izgovora treba; kajti da ne dojde do nobenega rezultata, za to bo že Bienenrth v svojem lastnem interesu poskrbel. Op. ur.) Na odločujočih mestih se boja zahteva, naj bi dobile portfelje ministerskega predsednika, ministra za notranje zadeve in uk ter bogočastje osebe, ki so ali uradniki ali pa izven narodno-političnih bojev stoječi možje. (Ali se more kot takega smatrati grofa Stürgkha? Op. ured.) Minister za domobranstvo bo general. Za zasedanje ostalih portfeljev pa bode imel ministerski predsednik popolnoma proste roke. Pisatelj sodi zategadelj, da bo sestava bodočega Bienenrthovega kabineta popolnoma podobna sestavi sedanjega. — Pomniti moramo, da je »Pester Lloyd« ogerski organ zunanjega ministerstva in zategadelj je sklepanje njegovega dopisnika precej podobno razpoloženju v vladnem in nemškem taboru. Ni nam treba zategadelj upati od bodočega ministerstva prav ničesar dobrega.

Volitve v angleško poslansko zbornico so končane in podati moremo v naslednjem končne številke. Da se vidi prav jasno majhen razloček med decembrskimi in januarskimi volitvami, priobčimo sledečo tabelo:

	liber.	socij.	kler. Irci	kler. Irci	konsev.
December 1910	271	43	74	10	272
Januar 1910	275	40	71	11	273

Vladna večina znaša sedaj skupno (liberalci, socialisti, klerikalni in napredni Irci) 398 glasov napram 272 konservativcem; ojačila se je za jeden celi glas. Napredni Irci (O' Briennisti) bodo namreč tokrat potegnili z vladno večino, ker pride najbrž vprašanje gosposke zbornice če ne do rešitve, pa vsaj na razpravo. Zgornji pogled kaže, da je razloček med januarskimi in sedanjimi volitvami prav malenkosten. Ali stal je volini boj do 50 milj. kron za agitacijo — neglede zgub, ki jih je trpela obrt in trgovstvo, ker so bile volitve baš v božičnem času. John Bull si sicer lahko privoščiti takšen šport — a jezi ga vendarle in sodi se, da pride na vrsto tudi vprašanje reforme volilnega zakona.

Štajerske novice.

V Družbina šola na Mutl je te dni dobila pravico javnosti. Upamo, da se bode odselej še lepše razvijala, dasi ima že sedaj lepe uspehe, odkar se je izpremenila iz dekliške enorazrednice v mešano dvorazrednico.

»Liberalni polom v Celju«. Pod tem naslovom prinaša včerajšnja »Straža« za svojo korist pisan članek, v katerem je nakopičenih nešteto neresnic o Zvezni tiskarni in trgovini v Celju, ktere lastnik je društvo Zveza slovenskih posojilnic v Celju. O razmerah v podjetjih ima besedo edino občni zbor, ki se bode vršil v malo dneh. Tam se bode dognalo, kako nesebično in požrtvovalno je sedanjí odbor v podjetjih gospodaril in da ni napravil niti enega novega dolga. Izkazalo se bode tudi, da je tiskarna imela doslej v gotovini nad 100.000 K dohodkov od »liberalnega« tiska, brez katerega bi ne bila sploh mogla uspevati. Z neresničnim pisanjem o stanju podjetij ne škoduje »Straža« Narodni stranki, ampak članicam društva in družabnikom, med katerimi so tudi taki zavodi, ktere bi »Straža« že iz strankarskih ozirov morala čuvati, mesto da jih skuša oškodovati. Neresnično je tudi, da bi bilo odpuščenih z Novim letom 7 uslužbencev z rodbinami, ampak izstopita iz službe le 1 ne-

oženjen in 1 oženjen stavec. Člankar »Straže« naj pride na občni zbor in tam dobi pojasnilo, kakoršno hoče. Našo javnost pa svarimo v njenem interesu pred »Stražo« in njenim neresničnim poročilom o stanju podjetja, ki je velevažno v narodnem oziru.

Celje, 22. decembra 1910.

Za Zvezo slov. posojilnic v Celju:

Dr. V. Kukovec
tč. predsednik.

Za Ciril-Metodovo družbo (podružnico Škofjovas) sta darovala gospa in gospod Zupanek, učit. v Novicerkvi 9 K. Iskrena hvala!

Drobne celjske novice. C. kr. podpolkovnik Ernest Fanninger je povišan za polkovnika. — Tukajšnji frizerji so sklenili, v ponedeljek 26. decembra imeti zaprte frizerske salone.

v Izvanredni občni zbor Kluba naprednih slovenskih akademikov v Celju se vrši v sredo, dne 28. tm. ob 1. uri popoldne v klubovih prostorih Narodni dom III. 18. Dnevni red: narodna zbirka. Slovanski gostje dobrodošli.

v V Slovenjemgradu v »Narodnem domu« je razstavil župnik Pečnik nabiralnik z napisom »Za Narodni dom v Slovenjemgradu«, s katerim preganja napredne goste iz klerikalnega »Nar. doma«. Ta s slovenskimi barvami ovenčan nabiralnik je namreč za nabiranje milih darov za »Sl. Stražo«, ki rešuje klerikalno časopisje in fondira klerikalno hujskanje. Pa glejte čudo, da se nad vse narodni gospod mestni župnik Čizek izogiba hiše, kamor kliče in vabi ta »katoliški nabiralnik« in sedi vedno v nemškem hotelu. Ali imajo klerikalci slovenjegraški svoj »Narodni dom« samo za »neumne kmečke ovčice«, in za liberalce? »Slovenska straža« kje si, zgani se, spreobrni svoje pristaše, da bodo slovenski in stori prej nekaj narodnega dela — potem pa smeš priti z nabiralniki, ki jih bodo »polnili« pač le tisti, ki nič ne mislijo in ničesar ne dajo!

Iz Polzele. V ponedeljek ob pol 1. po noči je pogorela žaga I. Petraka v Rojah pri Št. Petru čisto do tal. Posestnik ima veliko škodo, ki pa se bo pokrila s zavarovanjem.

v Narodna čitalnica v Gornjemgradu priredi dne 31. dec. ob 8. uri zvečer v društveni dvorani običajen Silvestrov večer s sledečim vsprejemom: 1. Moč uniforme, burka s petjem inspremljevanjem glasovirja v 3 dejanjih, z dovoljenjem pisateljstva, za kar mu bodi na tem mestu izrečena zahvala. 2. Petje Volaričeve »Divje rožice« s spremljevanjem glasovirja. Kot 3. točka sledi tombola z lepimi dobitki. Nato prosta zabava. — O polnoči pozdrav Novega leta. Vsakdo dobro došel, naj si bode od blizu ali daleč, je-li dobil vabilo ali ne!

v Krajevna skupina »Südmarke« v Slov. Bistrici. Zadnjič smo poročali, s kakim veseljem so nemški listi prinesli uspehe »Südmarke« v zadnjem času. Zdi se nam, da so ti uspehi samo na papirju. Z žalostjo poroča včerajna »Marburgerca« da je v Slov. Bistrici izstopilo 22 članov iz »Südmarke«. V nabiralniku se je v 12 mesecih nabralo nič manje ko K 382.

v Sneg na Zgornjem Štajerskem. Kakor se poroča iz Müzzzuschlaga, je predvčeraj padlo na Zg. Štajerskem mnogo snega.

v »Schulheller«. Na Muti so ustanovili Nemci preteklo nedeljo društvo »Schulheller«. To društvo jestopilo takoj v akcijo in priredi na nemški šoli že letos božičnico. Denar pa beračijo pri Slovencih in nemčurjih, ker prave Nemce bi lahko naštel na prstih obeh rok. Brez dvoma imajo namen zopet okrepiti propadajočo nemško šolo s slovenskimi otroci.

v Na Muti so začeli nemški turnarčki — seveda sami nemčurji — precej rogoviliti. Kjer imajo kolčkak prilžnosti, izzivajo in zabavljajo čez Slovence. Slovenski fantje pa tudi nimajo jezika za zobmi in tako pride čisto do zelo ostrih nastopov. Nazadnje morajo navadno turnarčki poskakati čez plote ter odnesti kak »prijeten« spomin s seboj. Včeraj je pa dobil pri sodnji v Marnbergu muški »Turnmeister« Ljube pet dni zapora, ker je krepko zmerjal Slovence. Sodil ga je sodnik Gränitz. Kako mu je bilo neki pri srcu, ko je moral obsoditi svojega vrlega somišljenika?

v Iz Maribora. Klub »Narodni Pipec« v Mariboru priredi v četrtek, dne 29. grudnia 1910 ob pol 9. uri zvečer v restavraciji Nar. doma v Mariboru svojemu izredno marljivemu dolgoletnemu blagajniku, g. Ivanu Vuk-u povodom njegovega premeščenja v »belo« Ljubljano odhodnico, h kateri vabi vse svoje članice in člane. V nadi, da

se iste udeleži polnoštevilna »pipčarska armada«, zagotavljam jaz, klub »Narodni Pipec«, ves slovenski narodno-misleči svet, da bo ta večer poln bridkega veselja za odhajajočim. Amen!

v Akad. tehn. društvo »Tabor« v Gradeu je priredilo preteklo nedeljo v graškem slov. in izobr. društvu »Domovina« predavanje o ljudskem štetju. Udeležilo se ga je zelo mnogo graških Slovencev in Slovenk, ki so z vidnim zanimanjem in pozornostjo sledili zanimivim izvajanjem glede bližajočega se ljudskega štetja. Videti je, da »Tabor« uživa med graškimi Slovenci veliko zaupanje in da je, kar se tiče ljudsko-izobraževalnega dela, popolnoma na svojem mestu.

v Čitalnica v Brežicah priredi po svojih diletantih v ponedeljek na Štefanovo t. j. dne 26. decembra 1910 ob 7. uri zvečer v veliki dvorani »Narodnega doma« v Brežicah gledališčno predstavo, humoristično trodejanko »Veleturist«. Ker je igra humoristične in ob enem tudi zelo poučljive vsebine, se pričakuje tudi od zunanjih gostov mnogobrojne udeležbe. P. n. posetnike gledališčne igre pa prav uljudno vabimo, da bodo točno ob 7. uri zvečer igri prisostvovali, s katero se mora radi njene obsežnosti prej pričeti! Odbor brežiške Čitalnice.

v »Učiteljsko društvo za laški okraj« zboruje v petek dne 6. prosinca 1911 v laški okoliški šoli. Začetek ob 10. uri popoldne. Dnevni red: 1. Zapisnik. 2. Dopisi in društvene zadeve. 3. Podavanje tov. Četina: Kako naj upliva šola na to, da se omeje požari povzročeni po mladini. 4. Letni poročili: a) tajnikovo, b) blagajnikovo. 5. Volitev dveh pregledovalcev društvenih računov. 6. Volitev novega odbora. 7. Določitev društvenine za leto 1911. 8. Določitev knjig in časopisov, na katere se društvo v l. 1911 naroči. 9. Slučajnosti. Zborovanje se je namenoma določilo na praznik, da se ga morejo udeležiti tudi društveniki, ki so ob nedeljah zaposleni. Pridite vsi zaradi važnosti nekaterih točk dnevnega reda! Na veselo svidenje! Odbor.

v Za božičnico na Muti je poslalo vodstvo družbine šole nekaterim rodoljubom po Štajerskem nabiralne pole. Dosedaj se jih je le malo odzvalo. Prosi se, da bi se tudi drugi kmalu odzvali ter vposlali nabrane zneske. Storite to naši deci na ljubo, katero lovi nasprotnik z vsemi mogočimi sredstvi.

v Slovenska veselica na Muti se priredi na Štefanovo popoldne ob 3. uri. Ker letos ni veselice v Vuzenici, zato se vabijo vsi rodoljubi posebno še iz Dravske doline, da pohite ta dan na Muto. Pričakujemo pa da nas počaste tudi gosti od drugod.

Idila zimske noči na Muti. Na nebu je plaval mesec in razsvetljeval zaljubljenec pot. Izvahal je tudi muškega »vorturnerja« Volovška, da je hotel iti k dekletu. Ker ni nemških deklet, je moral iti klicat Slovenko. Saj turnarji v tem oziru niso tako zagrizeni. In potrkal je na okence ter poslušal, kdaj nastane kak mali ropot v sobici, znamenje, da mu gre dekle odpirat. In tako je prisluškoval. — Takrat je pa naenkrat zaropotala debela gorjača po njegovem hrbtu ter mu pregnala vse zaljubljene misli in želje. Pozabil je, da je nemški »vorturnar« ter začel prositi: »Za božjo voljo pusti me; saj ti nisem storil nič žalega«. Palica pa je padala naprej in neki glas za njo je dejal: »A tako! zdaj pa znaš slovensko, zdaj. Zakaj pa ne kričiš »heil«. Zdaj kriči »heil« zdaj! Luna se je skrila za oblak, ker jo je bilo sram gledati, kako beži junaški nemški »vorturnar«.

Druge slov. dežele.

v Muzejsko društvo za Goriško. Ustanovni občni zbor tega društva, kateri se je mislil vršiti v ponedeljek, se vrši danes zvečer.

v Umrl je 17. tm. v občini Blato na Koroškem župan Miklavčič na pljučnici v starosti 48 let. Pokojni je bil predsednik zveze slovenskih županov na Koroškem, neustrašen narodnjak, vzor in dika slovenskih županov. On je bil tisti, ki ga je nemška policija v Celovcu zaradi zahteve voznega listka v slovenskem jeziku na brutalen način aretirala.

Od sanitetne službe. Minister notranjih zadev je imenoval višjega okrajnega zdravnika dr. Antona Vučiča deželnim sanitetnim nadzornikom za Koroško, okrajnega zdravnika dr. Friderika Seemanna deželnim sanitetnim nadzornikom za Kranjsko; višjega okrajnega zdravnika dr. Ivana Vaupotiča je pomaknil v 7. činovni razred drž.

uradnikov in okrajna zdravnika dr. Julian Kocmut in dr. Eduard Šavnik sta imenovana višjim okrajnim zdravnikom.

Najstarejša oseba na Kranjskem je skoro gotovo v Radečah pri Kranjski gori živeča Marija Erbligh, ki je stara 102 leti. Žena je še vedno jako čvrsta.

Po svetu.

Bojno razpoloženje na Kretl. V Atene se bržjavljajo vesti iz Kaneje na Kreti, da pride med prebivalstvom na Kreti v kratkem do velikega razburjenja. V posameznih krajih otoka so se priredila protestna zborovanja, na katerih se je posebno povsod izražala volja, da bo kretska prebivalstvo, če bi bilo treba, z orožjem v roki izvršilo zedinjenje kretskega otoka z grškim kraljestvom.

Gibanje med delavstvom na Bolgarskem. Tukajšnje delavske organizacije so priredile včeraj velike manifestacije za uvedbo novih socijalnih zakonov. Posebna deputacija delavstva se je podala po manifestacijah k predsedniku sobranja in k ministrskemu predsedniku ter jima izročila tozadevne peticije.

v Grof Bobrinski in njegova veleizdaja. V »Novoje Vremja« priobčuje grof Bobrinski pismo, v katerem izjavlja, da nikakor ni zagrešil veleizdaje v Avstriji. Ko je bil on na banketu v Sretu, je bil navzoč tudi tamošnji glavar, ne da bi bil količjak protestiral proti njegovemu govoru. Grof Bobrinski se končno obrača proti avstrijskemu sistemu ter označuje celo zadevo kot angleško-židovsko intrigo.

Železniška nesreča. Včeraj zjutraj okrog 7. ure je povozil tovorni vlak, ki dovažal tovarno blago iz San Sabbe mimo ladjedelnice sv. Marka, kjer je bilo zbranih precej delavcev, nekega tam nahajajočega se delavca. Takoj ko so delavci izvedeli za to nesrečo, so prišli na lice nesreče iz vseh bližnjih industrijalnih podjetij ter so demonstrativno štrajkali, da na ta način protestirajo proti dejstvu, da tu tranji vlak nemoteno vozi čez cesto ravno v času, ko se nahaja na cesti mnogo delavcev, ki hodijo na delo. Posebna dputacija delavcev se je podala tudi k ravnateljstvu državnih železnic v Trstu, da protestira proti temu vlaku, in direkcija je tudi deputaciji obljubila, da bo odslej naprej ta vlak vozil 20 minut pozneje.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Profesor Masaryk v Belgradu.

Belgrad, 22. dec. Vsi belgrajski neodvisni listi so živahno pozdravili prihod prof. Masaryka, da se udeleži Vasičevega procesa. V avstro-ogerskem poslaništvu so pa precej potrti. Masaryk se je bojda izrazil napram nekaterim žurnalistom, da se bode izkazalo sodelovanje Forgachevo pri ponarejanju dokumentov.

Audijence pri cesarju.

Dunaj, 22. dec. Cesar je sprejel poslavljajočega se turškega vojaškega atašeja Hakki-beja v poslovilno audijenco.

Odlikovanja na Ogrskem.

Budimpešta, 22. dec. Uradni list javlja, da je dobil ogrski trgovinski minister Hieronymi za svoje zasluge veliki križ Leopoldovega reda.

Velika nesreča v angleškem rudniku.

London, 22. dec. Vsled neprevidnosti je nastala v boltonskem rudniku eksplozija jamskih plinov. Ob času eksplozije je bilo v jami okrog 300 rudarjev, ki so po splošni sodbi vsi zgubljeni. — Kralj Jurij je poslal na vodstvo jame sožalno brzojavko, v kateri izreka nad usodo prizadetih rodbin svoje žalost in sožalje. V jami divja ogenj.

Dijaški nemiri na Ruskem.

Petrograd, 22. dec. Včeraj dopoldne se je vršilo tu zborovanje dijakov, katerega se je udeležilo kakih 270 dijakov, med njimi kakih 15 akademistov, to je takih, ki ne odobravajo vmešavanja dijakov v politiko. Te so ostali tovariši sprejeli z velikim kričem in nekdo je ustrelil v zrak. Ker se dijaki niso hoteli na povelje policije raziti temveč so streljali na poveljnika, je tudi policija pričela streljati. Jeden dijak je ubit, 2 lahko ranjena. 7 policajev je lahko ranjenih. Zaprli so 235 dijakov.

Zveza med špansko dinastijo in karlisti?

Madrid, 22. dec. Ministerski predsednik Canalejas je v zbornici na vprašanje posl. Mella odločno zanikal, da bi se pripravljala kaka zaroka med članom sedanje španske (burbonske) kraljeve hiše in karlistične.

Tati Kondelik in zeti Vejvara.

88

Češki spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

Nobene pomoči. Treba je bilo izpiti kelih do poslednje kapljice. Niso se mogli ogniti temu. Zato pa so dogodki današnjega dne napravili samo to, da je šla rodbina razdružena. Gospa Kondelikova se je nalašč obirala, da sta se izgubila Vejverova in za njima Kondelik, in je zadržala gori teto Katinko. In ko sta stopili iz hiše, jo je hitro prijala pod pazduho. Drugače je tako rada hodila s Pepico, danes ni hrepnela po tem.

Teta Katinka je razumela in dobro se ji je zdelo, da je v tej zadevi pribežališče. Vsled vsega tega, kaj se je tu prigodilo, dobiva njena oseba poseben pomen in veljavo, in koliko je še dobil in po pobeni stvani ni teta Katinka tako hrepnela, kakor da bi zavzemala kako važno postojanko, da bi »igrala ulogo«. V samotni njenega starodeviškega življenja je bilo to popolnoma razumljivo.

Gospa kondelikova je globoko vzdihnila. Trideset korakov približno naprej sta šla Vejvarova, katerima se je pridružil mojster. Nihče izmed njih se ni ozrl, ali že gresta »stari« dami za njim.

Prav je tako, si je mislila gospa Kondelikova. Ko bi se kaj v gneči na kak način raztrgali in se razgubili, da ne bi vedel drug za drugega, vsaj danes!

Mati in teta sta stopali nekaj časa molče, toda Katinka ni prenesla dolgega molka. Slutila je, kake misli ima gospa in smatrala je za svojo dolžnost, da jih umiri.

»Veruj mi, Beti«, je začela torej, »Kondelik je imel prav. Na vsak način je dobro, da je prišla gospa Mukšnablova in je celo stvar pojasnila. Bogve, koliko časa bi bila ti še odlašala, in čim dalje, tem huje. Sedaj je vse zunaj!«

Toda kako mi je bilo pri tem, Katinka«, je odgovorila, skoro šepetaje gospa Kondelikova, in kako mi je sedaj! Veruj mi, da ne morem punci pogledati v oči. Vedno se mi zdi, da je to najhujše, kar more doleteti mater omožene hčere...«

»Otrok«, je odgovorila Katinka.

»Vidiš«, je nadaljevala gospa Kondelikova, kadar sem pomislila, da bi nama kdo odpeljal Pepico daleč, kam na deželo, da se ne bi videli cele mesece ali leta, vselej se me je polastila tesnoba. Toda sedaj, Katinka, sedaj bi želela, da bi bili oddaljeni vsakebi dvajset milj. —

»Samo za tih par tednov in mesecev?« je zaklicala Katinka. »Ne delaj greha, Beti, in bodi vesela. Ta ste tako skupaj. Nič lepšega ni na svetu. Vse to poteče kakor voda, k letu ne boš na to niti mislila več.«

»Oh, ko bi bilo že leto proč!« je vzdihnila gospa Kondelikova.

»Sicer pa ti nekaj rečem, Beti«, je prišlo nankrat Katinki na misel, »tudi temu se lahko pomagata. Zima bo potekala, da še sami ne boste vedeli, kdaj, in ko postane bolj gorko, se pobrigaj, da pojdeš bodisi ti, ali pa Pepica kam na letovišče. In najbolje bi bilo: pojdita obe poleti iz Prage, vsaka kam drugam. To je pametna misel, kaj, Beti?«

Gospa Kondelikova je nekaj časa premišljevala.

»Kar sem na svetu, nisem bila nikjer, Katinka«, je rekla potem. »Ne vem, kako bi prišla iz Prage.«

»Kar sem na svetu!« je ponovila Katinka. Kar si na svetu, nisi tega potrebovala. In kako prideš iz Prage! Letos boš prišla in še kako lahko, e veruj mi. Samo če hočeš!«

»Ne, ne, Katinka«, se je branila gospa Kondelikova, »to mi ni prišlo nikdar na misel. Tega še misliti ni trepa...«

Toda čeprav se je tako branila predloga Katinkinega, si vendar gospa Kondelikova ni bila v svesti, kako je ta predlog v nji običal in kako se v nji odzove čez teden, morda jutri, morda že čez nekaj časa.

Kakor da bi teta Katinka to slutila, se ni brigala za ugovore svoje drage sorodnice, da ne bi izgubljala časa in je govorila o stvari, kakor bi bila že rešena, kakor bi bila že jutri selitev.

»Pripravi se, Beti, in pojdeš. Nič drugega ne moreš napraviti. Ali misliš, da bi Kondelik? Ne, ne, za tega bom skrbela. In pa še to, draga Beti: ne gre se več samo zate, ampak tudi za otroka. Tedaj s Pepico, to je bilo vse kaj drugega. Tedaj si bila mlada. Sedaj si potrebna svežega zraka, sprehodov po polju in gozdu, dobrega kmečkega mleka, masla, jajec, odpočinka na travniku — skratka vsega, kar k temu spada. Moj bog, jaz se veselim tega. Videla boš, kaka boš postala v tem zraku na deželi. Kdaj pa misliš, Beti, da bo...«

Gospa Kondelikova ni odgovorila. Stopala je sedaj tesno ob teti, sedaj se je je nalahno oprostila in ni dvignila oči od tal po njenem vprašanju.

»No, Beti, kdaj pa?« je silila Katinka.

»Katinka!« je zašepetala gospa kakor bi prosila usmiljenja.

»Punca, punca!« jo je opominjala teta. »Kaj si šolarica?«

»Katinka«, je rekla tiho gospa Kondelikova, »letošnjega avgusta bi tako rada dočkala...«

Teta Katinka se je oddahnila, kakor bi se ji odvalil kamen od srca. Stisnila je roko gospe Kondelikovi in je govorila veselo: »Ti jih dočakaš še mnogo, Beti! Avgust je krasen mesec! In tam na deželi šele! Zetev bo, trava bo duhtela — pri moji veri, Beti, vse ti zavidam...«

Gospa Kondelikova se je sedaj zopet pritisnila h Katinki, pritisnila je njeno roko na svoja prsa, tako da je teta pri tem tesnem dotiklaju čutila, kako bije gospej srce in je rekla šepetaje in pretrgano:

»Samo še nekaj prosim boga, Katinka, da bi me uslišal: da bi bilo prej pri Vejvarovih nego pri nas!«

»Čemu pa, prosim te?« je odgovorila Katinka. »To je vendar vseeno.«

»Ne, Katinka, ni to vseeno«, je ugovarjala gospa Kondelikova. »Ne zameri, toda to lahko povem zopet jaz iz stališča žene in matere. In če bi že drugega ne bilo: ako potrka štoklja prej pri Vejvarovih, se razume skoro samo ob sebi, da obrne to od nas pozornost, veš? Za to molim, Katinka, kadar ležem in kadar vstanem.«

»Morda se ti to spolni, Beti«, jo je mirila Katinka, »ako ti je toliko na tem. Toda veruj mi, vendar je vseeno...«

Vejvarova in mojster Kondelik so prišli med tem do konca Ječne ulice in so se šele sedaj ozrli, kje je ostala mati s teto. Ko so videli, da sta zaočali, so se vstavili na ogul in ko sta jih gospe došli, je mojster vprašal:

»No, mati, kaj pa danes premišljuješ?«

»Meni je vseeno, stari«, je odgovorila gospa in je gedala po Karlovem trgu, kjer so se sprehajale cele trupe ljudi, ki so korakali v vseh smereh, izogibali se in zginjali v živopisanih valovih, tako da se je zdelo, kakor bi drug drugega požirali. »Kaj premišljuješ.«

»Ali hočeš iti daleč, mati, onostran reke?«

»Čeprav, stari, pa pojdimo čez reko«, je soglašala gospa. »Se bomo vsaj sprehodili.«

Natihoma pa je pristavila: Zelo daleč, samo domov ne! — Drugače se je tako veselila vrnitve in na domačo družbo okoli mize v obednici, kjer je bilo vendar najbolje, toda danes ni hrepnela po tem. Danes bi hodila magari do polnoči.

Sprehod je trajal dolgo časa. Mojster je peljal malo karavano čez Karlov most na Malo Stran in tu je zavil v Radeckega kavarno. Zunaj je bilo precej mrzlo in vsi so želeli, da bi bili kmalu na gorkem. In v kavarni je gospej Kondelikovi nekoliko odleglo. Zrak tega malega prostora, ki je bil segret in napolnjen s paro in z duhom kave, čokolade, čaja, punča in s tobakovim dimom, jo je izprva stresel, toda čimdalje bolj ji je postajalo v njem prijetno in jo je skoro omamilo. Stisnila se je v kot poleg Katinke in se je z zanimanjem ozirala po sobi, ki je bila gosto napolnjena z nedeljskim občinstvom, večinoma z mladimi pari, ki so se šalili in šepetaje govorili, požirali se z očmi in se k sebi stiskali. Nekateri roke so se jaskale pod marmornatimi mizicami in gospa Kondelikova je imela prav, ko je menila, da so to sami samski ljudje. Da, res so bili. In vsi so bili tako zadovoljni, ker so lahko ušli to popoldne nadležnim in sitnim materinim pogledom in so se lahko pogovorili tu na toplem, česar ne bi bilo treba slišati mamicam. In čeprav so se tiščali tesno ob mizicah in se dotikali z rameni sosedov in sosed, vendar se niso zmenili drug za drugega. Mladost je tako skromna, da dvoje oči zadostuje dvojim očem, tako sebična, da se peča le s svojimi lastnimi zadevami, in tako brezskrbna, da je ne ovirajo preradovedni pogledi zaljubljenih sosedov.

To opazovanje, gospej Kondelikovi tako nenavadno in redko, jo je potolažilo in ji sprijaznilo misli. Spomnila se je pri tem popolnoma nehotne preteklosti in na misel ji je tudi prišlo, da si ona in mladi Kondelik nista mogla tedaj privoščiti take nedeljske prostosti. Z njima je vedno hodila mamica in skoro vedno tudi oče. To so bili drugačni časi, vedno strogo nadzorstvo. I no, saj to je bilo pred dvajsetimi leti!

Mojster Kondelik se je trudil, da bi bil danes najbolj uljuden gostitelj. Neprenehoma je priporočal kavo ali čokolado in ko so stale posodice na mizi, je neprenehoma ponujal pecivo, sladkarje in krofe. Teta Katinka mu je bila hvaležna za to, jemala je in jedla z vneom.

Pepica se je poprihodu samo mimogrede ozrila po sobi in ko je sedla, se je zabarikadirala z ilustriranimi časopisi, katere ji je prinašal Vejvara iz vseh kotov, in potopila se je v njih. Mojster Kondelik je hitro posrkal kavo, udobno si zapalil smodko in jo je ponudil tudi Vejvari. Vsem je bilo tu pogodi in vsi so čutili, kako dobro je kedaj posedeti nekaj časa na takih neutralnih tleh, v tuji okolici.

»Pravzaprav bi si lahko kaj takega včasokrat privoščili«, je menil mojster Kondelik.

»O, mal izlet nikdar ne škodi«, je pritrdil Vejvara. »Saj sem že mislil, da bi napravili zopet enkrat — — —«

»Počakat, Vejvara!« ga je ustavil mojster. »Z izleti pa kar neha! In ne premišluj o tem! Da, kak majhen izlet, dokler se držimo praških ulic, to že. Toda izven mesta — s tem ne pridita na dan. Lepe stvari sem z vami doživel!«

»Ali slišiš, Pepica«, je dragnil Vejvara nalahno ženo, »ali slišiš očeta? In midva sva se tako veselila!«

Pepica se že od začetka ni brigala, kaj se okoli nje godi. Bila je tako zatopljen v svoje ilustrira-

ne časopise, kakor da ne bi slutila, da je okoli nje svet, kakor bi sedela v samostanski celici. Gospa Kondelikova je tupatam skrivaj pogledala nanjo in se je trudila zvedeti, kaj ji roji po glavi, toda okraj klobuka je zakrival čelo mlade žene in tudi oči, ki se niso obrnile od tiskanih strani. Gospej Kondelikovi se je samo zdelo, kakor da bi bilo Pepičino lice zakrito z neko drugo, vrhno poltjo, z nekako tenko zaveso, da bi pod njo skrila lastni izraz. Gospa Kondelikova je dobro poznala to nekaj, ki zavija obličje v gotovih trenutkih sramu ali velike zadrege, oni tenki pajčolan, katerega ne vidi vsak, toda katerega čuti oseba, od katere je dobil zbudljaj in katera se mnogokrat zastoj trudi, da se ga otrese in preobleče obraz z navadnim, malomarnim izrazom.

Pepica je čutila sedaj tak pajčolan na celem obličju. In čeprav je bila njegova tkanina popolnoma brez snovi, nevidna in prozorna — vendar ni Pepica vedela prav nič, kaj je brala. Same slike, ki so bile večje in izrazitejše od črk, so skakale pred njenimi očmi kakor črni madeži, brez oblike, tako da ni vdela, ali gleda kako princezino ali medveda. Njene misli so se neprenehoma vračale nazaj k čudnemu odkritju gospe Mukšnablove, vsled česar se je vse, kar se je moralo zgoditi v najbližji in najdaljni bodočnosti, slikalo popolnoma drugače, kakor si je v svoji lastni domišljiji predstavljala. Glej, o čemur je mislila, da bo čez malo časa središče vsega rodbinskega življenja, na katerega bo obrnjena vsa pozornost in zanimanje ne samo njiju dveh — Pepice in Vejvare — ampak tudi manice in očeta — tu stopi k njemu popolnoma nepričakovan tekmeč.

Gospa Kondelikova je uganila te hčerine misli in če se je spomnila, da bi ostala sedaj s Pepico nekaj trenutkov sama — ne, ne, tega si ni upala sploh misliti. Niti jutri niti pojutrašnjem! Kake čudne, neznosne okoliščine prinaša življenje! In sedaj se je gospa Kondelikova spomnila na nasvet tete Katinke: beg iz Prage, na letovišče.

Ah, predno pride k temu! Ostaja še toliko dni skupnega občevarja. Predvsem in najprvo današnji večer. Zakaj vsi se morajo vrniti domov k večerji.

Toda gospo Kondelikovo je rešil tega srečen slučaj, pravočasna opomba gospoda Kondelika.

Ko so šli okrog osmih iz kavarne, jim je zavel v obraz strupen veter — toda na Karlovem mostu jih je tako zeblo, da jim je po ušesih zvonilo. In ko so prišli na Nabrežje, je imel Kondelik namesto brk, ledena mroževa čekana in naenkrat se je oglasil:

»Mati, jaz ne vem, če pridem domov! Prstov ne čutim, nos je kakor steklen, ušesa so mi na n.ostu odpadla. In jedel bi rad — jedel!«

S tem je vrgel gospe Kondelikovi rešilno vrvo.

»Dobro — stari — lahko večerjamo in če je treba, tudi takoj! To veš, da bi trajalo precej časa, predno bi prišli domov in predno se vse pripravi. Kaj, ko bi šli v Besedo?«

In mojster Kondelik je bil zadovoljen. Čez petnajst minut je sedela mala karavana zopet na gorkem in topot v dolnji dvorani Meščanske Besede. Nihče se ni upiral, da, Vejvara in Pepica sta šla zelo rada. Pepica sicer ne iz istega vzroka, kakor mamica, toda zato, ker jo je hodnik Meščanske Besede spominjal na toliko lepih trenutkov. Saj takoj tu na desno iz hodnika je plesna dvorana Kaskova, kjer se je prvič srečala z Vejvaro! V tej dvorani je ostal kos njenega preteklega življenja!

Na dvanajsto uro je že šlo, ko je odrinila družba domov. Gospa Kondelikova je prosto dihala. Sedaj ne pojdeti več Vejvarova k njim.

In tega večera, oziroma to noč, ko so obstali pred hišo v Ječni ulici in se ločili, je gospa Kondelikova pozabila, česar ni pozabila še nikdar. Kadar koli je odšla Pepica od njih in kadarkoli sta se poslovili na ulici, nikdar ni mati pozabila reči: Ali se bomo kmalu zopet videli, Pepica? Skoči jutri k nam, ako pojdeš v Prago! Pridita z Vejvaro!

Danes je prvič pozabila na to. Stisnila je hčeri roko, tudi danes je pritisnila na njena ustna, ki so bila od mraza otrpla in ledena, materin poljub, tudi danes je rekla: »Lahko noč, dete, Bog te obvaruj!« — in nič drugega.

V ključavnici je zaškripal ključ, gospa Kondelikova in mojster sta izginila v črni temi hodnika, vrata so se zaprla in ostanek družbe je korakal naprej: Vejvarova in teta Katinka.

Teto je odložil mladi par v Krakovski ulici in potem je stopal gori na Vinograde. Toda čez nekaj časa je Pepica umerila korak in je potegnila Vejvaro:

»Ne hodi tako hitro — ne morem te dohajati.«

In zopet je molčala.

Ko sta prišla na Havličkovo cesto, je začutil Vejvara na roki, katere se je Pepica držala, prav rahle sunke. Ozrl se je na ženo, ki je stopala poleg njega s sklonjeno glavo. In zapazil je, da se ta glava nekako trese in v tem je zaslišal tudi glas, kakor težek vzdih.

Vejvara je obstal ravno pred ogelno svetiljko in je hotel pogledati Pepici v oči, toda moral ji je precej krepko dvigniti bradico, da se je videl obraz, tako se je upirala. — In ves osupel je pogledal v solzne oči Pepičine in na njena tresoča se ustna in vprašal je prestrašeno:

»Zakaj pa jokaš, Pepica? Kaj se ti je zgodilo?«

Toda Pepica ni odgovorila.

Dalje prihodnjič.

Naše slovenske gospodinje zahtevajo povsod Kolinsko novo kavino primes ker je to najboljši in edini slovenski izdelek. 617 10

Razprava proti ponarejevalcu dokumentov Vašiču. Profesor Masaryk se je odpeljal v Belgrad, da prisostvuje kazenski obravnavi proti ponarejevalcu listin Vašiču. Ker bo razprava tajna, je profesor Markovič izposloval za prof. Masaryka vstopnico, da se le-ta udeleži razprave kot zaupnik.

v Česki vsesokolski zlet bo leta 1912; tega leta bo tudi petdesetletnica ustanovitve prvega češkega sokolskega društva. Ta zlet bo obenem tudi I. vseslovanski sokolski kongres. Na vsesokolski zlet, ki bo po bogatosti programa, po številu udeležnikov prekašal vse dosedanje zlete, se Čehi že pridno pripravljajo. — Ker je „Slovenec“ poročal, da se baje češko ljudstvo od „Sokola“ odvraca, naj podamo statistiko za leta 1909. „Česká obec sokolská“ je štela 842 društev s 85.424 člani in članicami. To leto se je ustanovilo 44 novih Sokolov s 7224 člani. Od tega pripada na Moravsko, torej ravno najbolj klerikalno deželo skoro 50%. To je prav veselo znamenje.

Pozor trgovci!

Najcenejši
reklamni koledarji

s torbico ali brez, z ogledalom
s tiskom in blokom, kakor tudi

**božične in novoletne
razglednice**

več vrst svilnati papir, cvetje,
perje in žica za cvetlice, okraski
za božično drevo, jaslice itd., po
najnižjih en gros cenah se dobi v

Zvezni trgovini v Celju.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgotevljeno obutev.

Prilika!

664 6-1

Prilika!

Nakup za božič in novo leto.

Največja izbira čevljev za gospode, dame in otroke, dalje gamaš, galoš, čevljev za turiste, za telovadbo in rokavice. — Kdor kupi blaga za 10 K, dobi par rokavic zastonj. — Odličnim spoštovanjem
Štefan Strašek, Celje, Kovaška ulica 3.

Leto 1911

Ilustrovani narodni koledar

letnik XXII. je izšel.

Slavna društva, knjižnice in čitalnice, kakor tudi privatnike opozarjamo, da ga naroče pravočasno.

Zvezna tiskarna v Celju.

Leto 1911

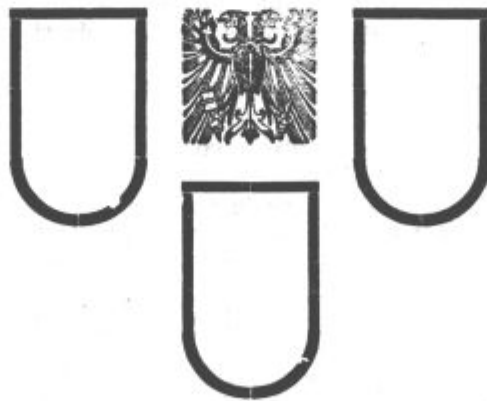
**Najprimernejše
darilo otrokom za
so knjige s podobami, dobijo se v Zvezni trgovini v Celju.**

BOŽIČ

Metulji v podobah. 129 barvanih podob s slovenskimi, nemškimi in latinskimi imeni, 80 v.
Hrošči in žuželke v podobah. 137 barvanih podob s slov., nemškimi in latinskimi imeni, 80 v.
Planinske ovetke v podobah. 97 barvanih podob s slov., nemškimi in latinskimi imeni, 80 v.
Zoologijski atlant. Sestavil H. Leutemann. Slovenski mladini razložil A. Pavlin. 24 tabel s 225 koloriranimi slikami in 57 strani besedila. Trdo vezan 6 K.
A-B-C v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Elegantno vezana 1 K 60 v.
Deca roma, okrog doma. Kolorirane slike s pesmicami. Broširana 24 v.
Kaj pripoveduje čarovnica. Zbirka kratkih pravljic s krasnimi koloriranimi slikami. Kart. 1 K 20 v.
Kaj pripoveduje čarovnica. Izdaja na močni lepenki 2 K 40 v.
Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva brez besedila. Broširana 40 v.

Moetova barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja, 1 K 50 v.
Palčki Poljanec. Slike in besedilo napravil E. Kreidolf, preložil Oton Zupančič. Eleg. vez 3 K 60 v.
Pavluša in Nuša — dva škrata. Kolorirana in kartonirana izdaja, 1 K 60 v.
Podobe iz živalstva. Kolorirane slike s pesmicami. Broširana 80 v.
Podobe iz živalstva. Leporello - izdaja na močni lepenki s platnenimi hrbtji, 1 K 50 v.
Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmicah. Cena kolorirani in kart. izdaji 1 K 60 v.
Vesela družbica. Kolorirane slike s pesmicami 70 v.
Vesela mladina. Kolorirane slike s pesmicami. Broširana 80 v.
Vesela mladina. Leporello - izdaja na močni lepenki 1 K 50 v.
Snegulčica. Kartonirano 1 K 20 v.
Snegulčica. Na lepenki 2 K 40 v.
Drebiž v podobah. Cena navadni izdaji 40 v.

ZVEZNA TISKARNA CELJE, SCHILLER-JEVA CESTA

Izvršuje okusno, hitro in po zmernih cenah vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela v priprosti kakor tudi v najmodernejši izpeljavi. Najrazličnejše tiskovine za šole, za občinske in župnijske urade, za razna društva in korporacije, trgovce in obrtnike, gostilničarje in privatnike. Za denarne zavode računske zaključke. Barvotiski se izvršujejo hitro in v moderni izpeljavi. Tiskarna je opremljena z najnovejšimi črkami, okraski in stroji.